

Nykyaikaista maalausta.
A. Koiviston »Poromiehet».

Karjalaisia liikemiehiä.

5. Roman Mitrofanoff.

75 vuotta täyttää tänä vuonna Inkoossa vienankarjalaissyntyinen liikemies Roman Mitrofanoff, joka kunniakkaalla ja esimerkiksi kelpaavalla tavalla on hoitanut paikallista liikettään yli kolmenkymmenen vuoden.

Roman Mitrofanoff on syntynyt lokakuun 1 p:nä 1853 Kiestingin kunnan Valasjoen kylässä Vienan Karjalassa. Niinkuin moni muukin liikealalle antautunut karjalainen tunsi hänkin jo varhain taipumuksia liikealalle ja näitä taipumuksiaan seuraten hän jo 18 vuotiaana lähti Suomeen. Mutta ennen kuin hän pääsi itsenäiseen alkuun, sai hän käytännöllistä kokemusta ollessaan erään vaarakyläläisen kauppiaan palveluksessa. Tämän kauppiaan kauppa-apulaisena hän oli noin pari vuotta ja sen jälkeen hän toimi itsenäisenä kulkukauppiaina. 22-vuotiaana hänet kutsuttiin arvanostoon ja joutui sotapalvelustaan suorittamaan Kronstadtiin. Nuoren merisotilaan valtasi täälläkin kauppainnostus ja niin hän harjoitti siellä loma-ajoilla pientä tupakkakauppaa. Vapauduttuaan sotapalveluksesta hän meni Vienan-Karjalaan ja oleskeli kotonansa noin puolisen vuotta toimien kotitöissä. Sitten palasi hän entisille kauppapaikoille Siuntioon Uudenmaanlänissä, missä pari vuotta harjoitettuaan kulkukauppaa perusti Huotari Karvosen kanssa yhteisen sekatarvakaupan. Pari vuotta myöhemmin, vuonna 1883, hän erään helsinkiläisen tukkukauppiaan Hildenin kehoituksesta ja hänen kanssaan perusti toisen sekatarvakaupan Inkoon kirkolle.

Oltuaan ensin tämän kaupan hoitajana siirtyi hän pari

Kauppias R. Mitrofanoff.

vuotta myöhemmin sen omistajaksi ja johti sitä vuoteen 1919, jolloin luovutti sen pojalleen. Päästyään oman yksityisen liikkeen johtoon ryhtyi hän siihen erikoisella tarmolla. Sillä välin nouti hän syntymäkylästään Karjalasta itselleen elämäntoverin, jonka työteliällä ja tarmokkaalla avulla hän voi johtaa liikettään yhä suurempaan menestykseen. Suuren ja vaurastuvan taloudenhoidon ohella he voivat antaa uusille lapsilleen tilaisuuden saada korkeampaa koulusivistystä.

Into ja utteruus eivät sammuneet R. Mitrofanoffissa vielä silloinkaan, kun hän vanhuutensa päivinä vuonna 1919 luopui liikkeensä johdosta. Liiketalon viereen kauniille jokivarrelle on hän rakennuttanut huvilan vanhuutensa lepopäiviä varten. Sen hoito kysyy sekin ahkeruutta ja työteliäisyyttä. Sen ohessa pitkä ja hämärät talvi-illat houkuttelevat vanhaan karjalaiseen vanhamiehen toimeen verkon kudontaan ja kesäpäivät taas yhtä mieluiseen kalasteluun. Niinpä hän tulee yhä huolehtineeksi ei ainoastaan omista, vaan vieläpä muunkin perheen tarpeista.

Vanhuksen elämäntyö on kauttaaltaan ihanteellinen. Kohtuulliset elämäntavat ovat säilyttäneet terveyden ja työtarmon hyvänä sekä mielen nuorekkaana. Monessa suhteessa kelpaa hän esimerkiksi Karjalan nousevalle polvelle ja nouseville nuorille liikemiehille.

Toivotamme utteralle liikemiehelle hänen merkkipäivensä rauhaa ja pitkä elämän ehtoota.

J. A.